

Bas Eenhoorn over de basismonitoring:

‘Besef van urgentie basismonitoring moet levend blijven’

Bas Eenhoorn, onafhankelijk voorzitter van het Regiecollege Beheer Waddengebied, is blij met de stappen die al zijn gezet naar een gebiedsdekkende basismonitoring. Hij is echter ook beducht voor het wegebben van het gevoel van urgentie. Als dat gebeurt, raakt dat volgens hem de achilleshiel van een groeiproces op basis van samenwerking. Eenhoorn pleit daarom voor een energieke uitvoering van het Actieplan basismonitoring wadden in 2017. Hij doet dat in de column ‘Mijn basismonitoring’ op de site www.basismonitoring-wadden.nl die sinds kort online is. Onderstaand de volledige tekst van die column.

Fijn dat van tijd tot tijd concrete stappen worden gezet. Ik was blij met de eerste uitgave van Wadden in Beeld, die ik in het voorjaar van 2016 in Den Haag mocht presenteren. Dat smaakte naar meer. Goed ook dat er al energie is gestoken in elementaire voorzieningen zoals deze website, om alle direct betrokken partijen over de basismonitoring te kunnen informeren. Maar ik heb ook zorgen.

Het RCW plaatste enkele jaren geleden de basismonitoring op de agenda vanuit een diep gevoelde urgentie. Regie voeren en tegelijkertijd essentiële informatie missen, is een gruwel voor bestuurders. In het RCW misten we cijfers en feiten en het inzicht in samenhangen. Komt er in zo’n situatie een signaal over bijvoorbeeld de achteruitgang van visbestanden of broedvogels, dan

kun je daar niets mee als de vragen erover niet adequaat worden beantwoord. Wij hadden als regiecollege dus een duidelijk beeld van wat we misten: een samenhangende monitoring van alle zaken die het beleid en beheer raken.

Wij zagen in ons toekomstbeeld een efficiënte organisatie van de monitoring, een goede aansluiting van meetprogramma’s op de vragen vanuit het beleid en beheer, en vooral een goede vertaalslag naar heldere informatie. Aan een brij van alleen maar gegevens hebben we niets. We willen inzicht in ontwikkelingen en trends. We willen de verhalen achter de cijfers.

De zorg die ik heb, heeft te maken met de grote afstand tussen die uitgesproken wens en de momenten

waarop er wat gebeurt. Het RCW heeft zelf geen geld. Voor mij speelt daardoor constant de vraag wie waarvoor verantwoordelijkheid draagt. We zitten met veel partijen bij elkaar en iedereen vindt dat die basismonitoring er moet komen, maar wie gaat nu uiteindelijk wat voor zijn rekening nemen? En wie betaalt? Wie zegt: we hebben zoveel miljoen ter beschikking om dat bouwwerk op te zetten en bij te houden?

Zolang niet één departement of de gezamenlijke provincies of het Regiecollege zelf een fonds heeft om voor de basismonitoring een behoorlijk project op te zetten, moeten de samenwerkende partijen in de regio het beste maken van een model van geleidelijke groei. Ik ben op zich niet tegen een groeimodel, maar het is

de vraag of het bij dit onderwerp zo handig is. Je hebt pas iets aan een basismonitoring wanneer daar samenhang in zit. Daar was het immers om begonnen. En als dat moment ver in de toekomst ligt en je moet er naartoe groeien, bestaat de kans dat het momentum weg ebt. De urgentie is nu dus mogelijk nog hoger dan toen het regiecollege tot een basismonitoring opriep. Maar laat ik positief afsluiten. Deze website, een nieuwsbrief en een nieuwe aflevering van Wadden in Beeld komend voorjaar, helpen wellicht het gevoel van urgentie levend te houden en verder over te dragen. Laten we dus dit jaar de uitvoering van het actieplan basismonitoring tot inzet maken van onze energieke samenwerking. <<

Initiatief van de
Samenwerkingsagenda
Beheer Waddenzee

7

INHOUD

[2 | Basismonitoring wadden heeft eigen website](#)

[3 | Nieuwe rol voor bejaarde Amelander vuurtoren](#)

Ap van Dongeren, wetenschappelijk medewerker bij Deltares, vertelt enthousiast over het project.

[5 | Projecttrekker Rick Hoeksema: ‘2017, het jaar van de grote stappen naar het einddoel’](#)

‘De basismonitoring komt er, ieders inzet bepaalt wanneer en hoe.’

[7 | Column: Bas Eenhoorn](#)

